

3. การจัดการเลี้ยงผึ้งโพรง

3.1 การจัดการภายในรังผึ้ง

3.1.1 เวลาที่ทำการตรวจเช็ค ควรเป็นช่วงเช้าหรือในตอนเย็น มีอากาศแจ่มใส ท้องฟ้าปลอดโปร่ง ไม่ร้อน การตรวจเช็คในช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ผึ้งไม่ดุ

3.1.2 ความถี่ในการตรวจเช็ค ถ้าทำการตรวจเช็คบ่อยครั้งเป็นการรบกวนผึ้ง ทำให้ผึ้งตื่นตกใจ ควรตรวจเช็คทุก 10 วัน/ครั้ง

3.1.3 การตรวจเช็ครังผึ้ง แบ่งออกเป็น

การตรวจภายนอกรัง

- ดูปากทางเข้า ถ้าผึ้งงานสุขภาพดีจะบินเข้าออกจากปากทางอย่างสม่ำเสมอ และมีเกสรติดมาที่ขาหลัง

- หน้ารังสะอาด ไม่มีฝุ่นหรือหยากไย่สกปรก

- ไม่มีศัตรูรบกวน เช่น มด

การตรวจภายในรัง

ก่อนเปิดรังควรพ่นควันเบาๆ เข้าทางปากรัง ถ้าผึ้งไม่แตกตื่นก็ไม่ควรพ่นควัน การใช้เครื่องพ่นควันควรใช้พอประมาณเท่าที่จำเป็น การพ่นควันไม่ควรให้ถึงตัวผึ้งและไม่ร้อนจนเกินไป

การตรวจดูปริมาณผึ้ง

จำนวนประชากรกับจำนวนคอนจะต้องมีความสมดุล คือ ปริมาณผึ้งควรเกาะเต็มทุกด้านของคอน ถ้าผึ้งแน่นเกินไปแสดงว่าผึ้งต้องการที่อยู่เพิ่ม ถ้าว่างเกินไปควรลดจำนวนคอนให้น้อยลงพอดีกับจำนวนประชากร ถ้าหากผึ้งสมบูรณ์ดีมี พืชอาหารในช่วงนั้นสมบูรณ์ควรเสริมคอนเปล่าไว้ให้ผึ้งงานสร้างหลอดรวงรังเกิดจากผึ้งงานจะสร้างไขผึ้งขาวๆ หลังคอน

การตรวจดูนางพญา

การวางไข่

การสร้างหลอด และสภาพของนางพญา

การตรวจดูการเก็บน้ำหวานและเกสร

ผึ้งโพรงจะมีตัวอ่อน เกสร น้ำหวาน รวมอยู่ในรวงเดียวกัน แต่น้ำหวานจะวางอยู่ด้านบนของคอน

การตรวจดูศัตรูผึ้ง

โรคผึ้งโพรงนับว่าเป็นผึ้งที่ไม่ค่อยมีโรค รบกวน และพบโรคของผึ้งโพรงน้อยมาก ถ้าพบโรคผึ้งควรนำคอนนั้นไปทำลายโดยการไปเผาทิ้ง เช่น โรคแซกบรูต ส่วนสัตว์ศัตรูที่ควรตรวจเช็ค คือ ฝี่เสือกินไขผึ้ง มดแดง แมลงสาบ แมงมุม ตัวต่อ ถ้าพบควรทำลายเสีย

การตรวจดูสภาพรวงรังผึ้ง

รวงผึ้งที่มีสภาพเก่าสีจะดำควรตัดทิ้งไป หรือสภาพรังที่ผึ้งสร้างไม่เป็นระเบียบ ควรคัดออกหรือตัดแต่งใหม่

